

ner, don Ferrán Alsina, don Antoni Aulestia y Pijoan, don Francisco de S. Maspons y Labrós, don Joaquín Riera y Betran y don Antoni Suñol; y a no dubtarho cridarà poderosament la atenció pública, per la importància y transcendència de cada una de sas conclusions, així com per la novetat é incalculable valor de tot verdader plan financier d' alguna d' ellas.

—Las conclusiones aprobadas en lo meeting celebrat á Calalla, dijous al dematí, son los següents:

«Considerant que may los pobles se fan pera 'ls governs, sino que 'ls governs se fan pels pobles, y que per lo tant es son deber atendre 'ls interessos dels mateixos;

Considerant que, passada ja la época de las conquistas, no 'ls hi queda als pobles pera viure y progressar altre medi que 'l del honrat treball; entenem que 'ls governants han d' ésser la salvaguardia del mateix, y que de no volguer ó sapiguér f'rho, no poden éntar més ab la confiança ni 's deuen atribuir més la representació del país.

Entenem també que quant hi hagi governants que 's vulguin rellevar dels seus debers envers lo país, donan á aquest l' exémpie pera desentendrer d' ell.

Además acordá la reunió recordar als representants d' aquest districte en los Coasos colegiatiats, en especial, y als de tots los districtes igualment perjudicats, que es son deber apelar á tots los recursos pera lograr que 'ls representants en projectes, y si, á pesar de sos esforços no conseguian res, que es queixin l' acta y tornin als seus districtes á posarse á la disposició dels seus electors.»

—Lo primer dia de las fires y festas de Figueras va ésser molt animat; á pesar de la menuda pluja que queya seguidament la gent transitava per tot arréu. A cada moment arribaban trens procedents de Fransa y Espanya, plena de gom á gom.

Lo firal estava plé de bestiar, habentse fet molts transaccions y á bons preus.

Avuy fa un dia espléndit, veyentse també tots los carrers plens de forasters, per quins motius promet ésser molt animada la corrida que deu celebrarse aquesta tarde.

La d' ahir va anar molt vé.

LLIBRES REBUTS

DOCTRINA CATALANISTA etc., composta per Fidel Consant. —Barcelona.—Estampa de Puigventós.—Préu: Un ral.

Sempre hem éregut que 'ls ideals catalanistas estavan mancats de llibres sencills y per tothom intelligibles de propaganda popular. Bons son y necessaris los treballs d' estudi y de doctrina, pera mirar de convence y persuadir á las classes instruidas; pera al poble que no té temps ni pot estudiar ni llegir, se 'l hi té de dir ab claretat y ab poques paraules lo que més li convé saber, procurant interessarlo y móurol l' cor. Si aixó se fa, lo catalanisme farà en curt temps llarch camí; que 'l poble es catalá y encare que no tingui estudis, en son conjunt té l' cor sa y aixó fá que comprén fins per instint qui lo vol vé y qui no vol enganyarlo. Aquestas consideracions han mogut á fer lo llibre quin títol hem copiat y que sembla portar aquesta tendència, per mes que 'n nostre concepte no ha ensopegat la manera de ferho.

SECCIÓ LITERARIA

DE PALAMÓS Á FLASSÁ en tren directe

A mon volgut amic lo inspirat poeta
En Joseph Franquet y Serra.

Eran las cinch del matí del dia 8 de novembre del any 1882. Crech, per lo tant, excusat manifestar que 'l temps era ben fresch y que no 'm debía fer molta gracia lo donar voltas y més voltas per la carretera que dona entrada á la vila de Palamós, esperant lo cotxe que anava á Flassá, ahont debía traslladar-me.

Aixó no obstant, me vegí obligat á fer mitja horeta de passeig, gracias á la rigurosa puntualitat ab que surten nostras diligencias.

Lo soroll d' uns picaróls m' indicá, per fi, que algún carruatge s' acostaba. Vaig girarme, y vegí baixar dos caballs ab més catxassa que 'ls del cotxe d' un enterro, bo y arrossegant una llarga y envellida tartana que, al primer colp d' ull, me féu l' efecte d' estar contemplant lo negrés forat d' un túnel.

Quan arrivá á món costat, vaig preguntar al tartaner si era aquell lo carruatge que jo esperaba; y, allargant-me una alenada d' ayguardent barrejada ab lo deleytós perfum d' un cigarro de calé que mastegaba, me digué que sí, puig, anyadi, en vista del poch número de passatgers, habian suprimit lo cotxe; tota vegada que aquells gandúls de la carretera—paraulas textuáls—no s' entenian de rahóns y lo que volian era cuartos.

Sens contestar paraula, y preveyent las malehidas comoditats que podía oferirme aquell modern vehicul, planto cama al pujador, y ja 'm teniu caminant ab peus y mans dins d' aquell negrés forat cercant un puesto de conveniencia.

Sens reparar en quants y quins eran los méus companys de viatge, donguí 'l bon dia, al que contestaren dúas veus estranyas ab un monosíláb incomprensible.

Al bell fons de la tartana, y recolsats en quiscun dels dos recóns, vegí dos homes que picaren ma curiositat.

L' un de 'llos, ab vestit de vellut y barretina, acompanyat d' un paraygua de familia que ni una tenda de campament. L' altre era un gabaix ab gros chapeau y llarga brusa, salpicada de fang, senyals que 'm permeteren de-

duhir que 's dedicaba al, entre ells, popular ofici de la mola.

Abdós me miraren de reüll, com solia fer la méva sogra; s' adobaren en sos püestos y deu minúts després, tornaban á renovar las interompudas bacaynas.

De la boca del pagés penjaba una pipa de boix ribetjada de llautó y afegida á un llarch broquet de canya, la qual, sense caurer, ab lo trecateig de la tartana, empenugué un moviment de va-y-vé que 's podía comparar ab las isocronas oscilacions del péndol.

¡Fortuna que la te apagada!—me vaig dir—ó del contrari, bona mañana 't tocaria péndrer entre l' alenada del tartaner y lo tres y mitj passat per la parola d' aqueix tipo....!

Camina que caminarás.

Lo carruatge seguí sempre ab la velocitat que 'ls caballs volgueren, puig lo tartaner, segurament á causa d' haberse llevat molt de mañi, imitava ab gran perfecció al pagés y al esmolet, mos companys de viatge: dormia ab tota tranquil·litat.

Pera matar l' estona, vaig decidirme á fer cigarros, vigilant sempre la marca de las bestias.

¡Y encare hi haurá qui renegui de nostra comoditat y critiqui tan excelent servici!

Lo sól, més rogench que may, s' aixecaba del mar daurant los cims de la vebina serralada, mentrestant los primers esbufechs d' una forta tramontana nos regalaren una pluja de pols y sorra del camí que, á no portar ulleras, segurament m' hauria proporcionat lo desagradable entreteniment d' entregar mos ulls al oculista.

Lo tartaner ronzaba com un galgo. Al sentirse avsat de un modo tan poch agradable, descargolá un mal mastegat ¡rehira.....! y un ¡ixó! que féu parar al caballs en sech; saltá lleuger del carruatge, y vegí com corria pera assolir la barretina que la ratxada li acababa de robar deixant al tyre sa mal penitjada closca.

D' uns vint minúts fou la parada.

Agafá de nou lo fuet, y descapdellantne una dotzeneta dels més escullits de son ample y nutrit repertori, massagá de tal manera la esquena dels enmagrits caballs, que jo, mogut per la compassió, vaig dirli:—¡Homel ¡quí na culpa hi tenen las pobres bestias?

—¡Qué sab vosté! Si de tant en tant un no 'ls hi ensenya la vara.....! 'S coneix, com no sab qué cosa es tractar ab animals..... ¡Brillanta, Brillanta!..... ¡Rehira....!

—Es veritat; mes avuy hi he de tractar per més que 'm pesi—vaig contestarli.

De segur que no 'm va enténdrer.

Mentrestant, lo gabaix y 'l perdigot despertaren.

Feren mitja dotzena de badalls, estiraren brassos y camas com lo ca que 's desvetlla per l' escalfor del sol, després de pararli tres horas clatell y panxa, y per fi, sense donarse compte de lo succehit, determinaren buscar un entreteniment.

Lo gabaix se tragué de la butxaca una grossa capsa de banya y seguí, tranquilament, ensumant lo tradicional rapé.

Lo pagés agafá una punta de cigarro puro, la que, sense trinxar, estibá ab mélt trevall á dins la pipa. Encengué tres mistos d' esca á la sola de l' espardenyia y, després de xuclar vegadas y més vegadas, lográ trauror fum de son envellit ormeig.

No vaig tardar molt á participar d' aquella envejosa delicia.

Per fi, resolguí dirli:—Mestre, ¿voléu ferme un favor?

—Digui—respongué.

—Teniu, ompli vostra pipa de món tabaco, ó del contrari, demano que 'm donguin l' extremunció.

Me doná alguna satisfacció, y, sens esperar, que tornés á convidarlo, ab la punta d' un gabinet vuydá la parola; s' omplí 'l puny del meu tabaco, enrasá sa pipa y,

posantse á la butxaca 'l que li va quedar y tornantme la petaca, 'm digué:—Visqui molts anys.

Jo volia preguntarli si havia éregut que 'l convidaba per vuyt dias.

Ab aixó, comensárem á trovar las primeras casas de Palafrugell.

Arrivárem á la plassa, y, tan bell pant lo carruatge fou parat, vaig baixar lo primer, pera provar si Déu voldria pogués trovar mellor comoditat, durant las horas que encara devia continuar posant á prova ma paciència.

(S' acabará.)

¡BÓN!

Vuy per centésima vegada li explicaré que sent mon cor y al foch ardent de sa mirada vindrá á ma boca tot l' amor.

Qu' ahí 'm va dir tota riallera—demá á la sis seré al passeig, no hi faltis pas; d' eixa mavera podrém fé un xich de xerroteix.

Hi vindré ab l' avia ¡pobre donal que ja es molt vella y no sent res, y podrás dirme aquella estona lo que á ne tá te 'n plagui mes.—

Y ja han sonat sis batalladas en lo relotge de la Seu, y tinch las camas ben cansadas, y en lloch en ella se la veu.

Potser com l' avia es tant vellota y te d' anar tan poch á poch... preném paciencia, es la xicota, fins qu' ella vinga, jo no 'm mocho.

Allá la veix. ¡Au! que ja esperho dirte á l' orella nil retrats. Sota las ales del sombrero, com parpellejan sos ulls.

¡Ira del Cell Y vá ab áa mare, y 'm fá que no m' hi acostí pas. Tant que m' habia esperat; y aro... com has vingut t' entornarás.

NARCÍS DE FONTANILLES.

Gerona 19 Novembre de 1892.

Secció Religiosa

SANTS DE LA SETMANA.

Dissapte, 5.—La Conversió de s. Agustí y s. Pio V papa

Lluna n. á las 2 h. 29 m. tarde, en Turo.

Diumenje, 6.—VI després de Pasqua. S. JOAN ANTE-PORTAM-LATINAM.

Dilluns, 7.—N.ª S.ª de la Divina Gracia y s. Estanis-lao ob.

Dimars, 8.—La Aparició de s. Miquel arcángel.

Dimécres, 9.—S. Gregori Nazianceni b. y dr.

Dijous, 10.—S. Antoni arquebisbe de Florencia.

Divendres, 11.—Stos. Pons, Eudal y Evéli mrs. y san Anastasi mr., patró de Badalona.

QUARANTA HORAS

Avuy se troban en l' iglesia de l' Hospital. Demá comensaran en l' Iglesia de l' Hospici.

Demá diumenge, á las vuyt en la Capella del Sagrat Cos la «Congregació de la Inmaculada y S. Lluís Gonzaga» tindrà la Comunió general corresponent al mes de Maig, éstant encargada la plática al Reverent Mossén Angelm Herranz, catedrático del Seminari.

Establiment tipográfic del DIARIO DE GERONA.

Secció Comercial

MERCATS Y FIRES

ESPECIES	MESURES	La Bisbal Die 27.	Gerona Die 28.	Olot Die 30.	St. Coloma Die 30.	Banyoles Die 2.	Cassá Die 2.	Figueras Die 3.
Blat	QUANTERA	16' Ptas	15'50 Ptas	15'50 Ptas	16'50 Ptas	16'00 Ptas	14'50 Ptas	16'00 Ptas
Mastay	DE 80 LITRES	13'00 »	14 »	14'25 »	14'50 »	14'00 »	13'00 »	14'00 »
Ordi	»	9'00 »	8'50 »	09'25 »	9' »	19'11 »	10'00 »	9'00 »
Sécol	»	13 »	11'50 »	10'50 »	13'50 »	00 »	12'00 »	12'00 »
Civada	»	9'00 »	8'50 »	8'50 »	8'00 »	8'00 »	8'50 »	7'50 »
Bessas	»	17'00 »	16,50 »	17'50 »	17'50 »	00 »	17'00 »	16'00 »
Mill	»	11 »	12 »	11'50 »	12'00 »	13 »	12'00 »	12'50 »
Panis	»	11 »	11'50 »	11'50 »	11'00 »	11 »	10'00 »	11'00 »
Blat de moro	»	13'00 »	13 »	11'50 »	13'00 »	13'00 »	13'50 »	12'75 »
Fajol	»	»	11 »	9'50 »	11'00 »	11 »	»	11 »
Llobins	»	8'50 »	9 »	»	8'50 »	9'11 »	9'00 »	8 »
Fabas	»	12'50 »	13 »	13'50 »	13' »	13'00 »	13'50 »	12'50 »
Fabó	»	»	14 »	»	14' »	14 »	14'00 »	13'50 »
Fassols	»	»	19 »	18 50 »	18'00 »	»	18'00 »	21'00 »
Monjetas	»	26 »	26 »	»	22' »	25 »	26'00 »	27'00 »
Vellanas	»	»	»	»	»	»	»	»
Nous	»	»	»	»	»	»	»	»
Castanyas	»	»	»	»	»	»	»	»
Trumfes	41'60 l.	6 »	7 »	6 »	5'00 »	7 »	6'50 »	7 »
Ous	dotzena.	0'65 »	0'70 »	»	0'80 »	0'80 »	0'65 »	0'65 »